

Een klein vlammetje

Weet jij welke drie dingen een kaars geeft? Natuurlijk licht en warmte, maar ook iets van de persoon die de kaars laat branden. In het lichtje dat hij/zij aansteekt, zit een wens verpakt: hoop, geloof of...

Het aansteken van een kaars is een klein ritueel. Het lichtpuntje verdrijft de duisternis, letterlijk en figuurlijk. We willen aan iemand denken, hem of haar moed, troost of hoop toewensen, of ons geloof uitspreken in de goede afloop van iets...

Daarvoor steken we een kaarsje aan. Zolang het kaarsje brandt, blijft onze vraag of wens of ons gebed onder de aandacht van Maria. ■

Een

van ons junior

Finn en Jesse Breuers

Je ouders zijn door het coronavirus getroffen en vervolgens zit je met het hele gezin veertien dagen lang thuis in quarantaine. Dit overkwam de tienjarige Finn en de vijfjarige Jesse Breuers in Diessen.

Het begon in een weekend begin maart. Vader dacht een griepje onder de leden te hebben, maar het bleek al gauw het coronavirus te zijn. Razendsnel verspreidde het zich binnen het gezin. Ook Finn en Jesse ontkwamen er niet aan. Op maandagmorgen moest Jesse de school verlaten vanwege zijn hoestbuien. Ook Finn werd verplicht thuis te blijven. Zij hadden gelukkig lichte klachten. Finn zegt dat hij soms moest huilen uit angst dat het verkeerd zou gaan, als ze echt ziek zouden worden. Jesse vindt corona gewoon 'stom'.

Alles Kidz

Doe je mee?

• **Eerste Heilige Communie - Diessen**
zondag 4 oktober om 9.30 uur in de Willibrorduskerk

• **Eerste Heilige Communie - Hilvarenbeek**
zondag 4 oktober om 11.00 uur in de Petruskerk

Wat voor invloed had die verplichte isolatie op hun dagelijks leven?

In het begin mochten ze veel dingen niet meer aanraken. Ze mochten niet meer op straat spelen. "Twee weken met elkaar thuis was soms leuk, maar soms hadden we ruzie over welke spelletjes we wilden doen."

Toen het gezin coronavrij was, mochten Finn en Jesse geleidelijk aan met vriendjes afspreken. Ze moesten zich wel aan de veiligheidsregels houden.

Op de vraag of ze in het begin de school misten, reageren ze beiden met: "Nee!" Achteraf blijkt dit toch wel mee te vallen.

Toen de school gesloten was, kregen ze digitaal thuisonderwijs. Zij hadden goede begeleiding van vader en moeder. "Wel het meest van mama", merkt Finn op. Buiten dit schoolschema waren ze vrij om te spelen, zowel binnen als buiten. Volgens Finn was er weinig anders: gewoon veel achter het scherm filmpjes kijken en spelletjes spelen. Wel had hij tijd voor het opruimen van zijn kast. En Jesse was bezig met alles netjes te houden.

Zij mochten van hun ouders niet de clown uithangen, maar zich wekelijks wel opvrolijken met een opdracht over dertig gekke dingen.

Nu gaan ze dagelijks met moeder en het buurmeisje naar de kinderboerderij in Hilvarenbeek.

Beiden vinden het jammer dat ze niet kunnen sporten. "We missen de vriendjes." Wat ze ook zullen missen, is het zwemmen tijdens de zomervakantie. Die gaat helaas niet door. Ze laten horen dat ze grote behoefte aan sociaal contact hebben: "Meest vervelende is het gemis van vriendjes en knuffels van opa en oma."

Op de vraag of ze naar school uitkijken, antwoordt Finn volmondig: "Ja." Jesse zegt wat zorgelijk: "Wel eng, ik kan het niet zo goed meer." Toch zijn ze in de laatste maand van het schooljaar graag weer bij hun klasgenootjes in groep 3 en 7... ■

Verrijzeniskracht

Er is iets geheimzinnigs, iets bijzonders aan de hand. Het komt niet op de radio en staat niet in de krant. Maar tóch is het gebeurd ... iets wat Jezus heeft gebracht.

We kregen het met Pasen: verrijzeniskracht!

Er is zoveel veranderd in ons alledaagse leven, omdat we nu elkaar geen hand of knuffel mogen geven, minder school, weinig sport, geen festival en geen bezoek aan oma en allemaal, dat weet je al, vanwege de corona.

En tóch ben je vol goede moed, je doet je best, je lacht, want iets in jou maakt alles goed: verrijzeniskracht! Gods kracht maakt optimistisch en geduldig en vol hoop, en daarmee help je anderen uit de put en uit de knoop!

Deel uit die kracht, opzettelijk, die mógen we verspreiden, want hoop is ook besmettelijk, op weg naar betere tijden!

Bron: geloventhuis.nl

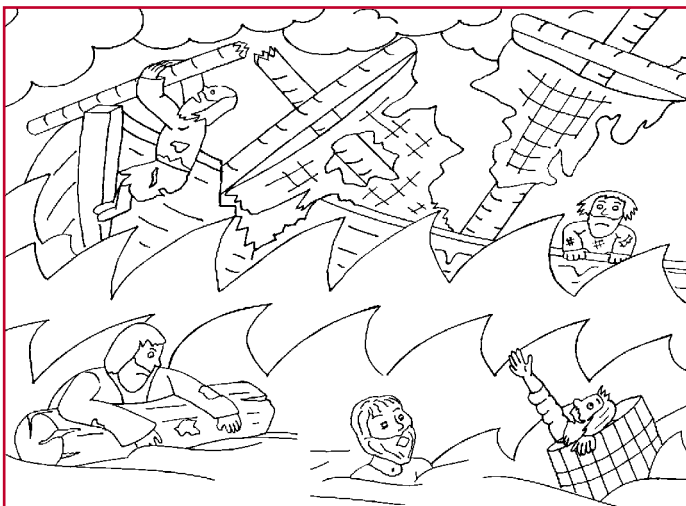
Eiland van hoop

VERHALEN! Ze dragen een kostbare schat. Ze lopen soms eeuwen, bijzonder is dat! Vertel die verhalen met een spannend verloop, want mooie verhalen zijn dragers van hoop!

Hier zijn we dan samen: een eiland van hoop. Er is in de wereld van alles te koop, maar hoop krijg je zómaar, dus sta ervoor open! De wereld wordt lichter door mensen die hopen! ■

Zoekplaatje bij 'Paulus lijdt schipbreuk'

Zoek de 18 verschillen

Paulus lijdt schipbreuk

Paulus is een vriend van Jezus. De Romeinen nemen hem gevangen, omdat hij verhalen over Jezus vertelt. Julius, een baas van de Romeinse soldaten, moet op Paulus en andere gevangenen passen. Op een dag zegt hij: "Paulus, je hebt gezegd dat je naar de keizer in Rome wilt. Daar gaan we nu naartoe." Dat is per schip een lange reis!

Ze zijn al een hele tijd onderweg naar Rome, als zij langs het eiland Kreta varen. Daar barst een hevige storm los. De mannen kunnen het schip niet meer besturen. Overdag zien zij de zon niet meer en 's nachts de sterren niet. Na een aantal dagen verliezen ze elke hoop op redding.

Dan staat Paulus op. Hij zegt: "Niemand zal zijn leven verliezen, alleen het schip gaat verloren. Vannacht is er een engel van God bij mij gekomen. 'Wees niet bang, Paulus!' zei hij. 'God zal iedereen op het schip redden.' Houd dus moed, mannen! Ik geloof God. Alles zal gaan zoals de engel heeft gezegd. We zullen stranden op een eiland."

Na twee weken storm merken de mannen dat het water niet meer zo diep is. Zij zijn bang dat het schip in het donker op een rots te pletter slaat. Daarom gooien zij de ankers uit. Dan blijven ze stevig liggen in het onrustige water, hopen ze. De volgende morgen zien ze een baai. Daar sturen ze op aan.

Vlak bij de kust loopt het schip vast op een zandbank. Het gebeuk van de golven breekt het in stukken. "Vlug," zegt Julius, "iedereen die kan zwemmen, overboord springen! Zorg dat je aan land komt! De anderen moeten stukken hout van het schip vastpakken!" Dat doen ze. Zo komen alle opvarenden veilig aan op een eiland. Precies zoals de engel beloofd had. ■

De oplossing vind je op pagina 8.

